

τοῦ καθ' ἡμέραν κέρδους· καὶ δτι μὲν πρὸς τοῦτο φέρει μάθημα ἢ καὶ ἐπιτήδευμα, ἵδια πᾶς μανθάνειν τε καὶ ἀσκεῖν ἔτοιμότατός ἐστιν, τῶν δὲ ἄλλων καταγελᾷ. Τοῦτο δ μὲν ἐν καὶ ταύτην μίαν αἰτίαν χρὴ φάναι τοῦ μήτε τοῦτο μήτ' ἄλλο μηδὲν καλὸν κάγαθὸν ἐθέλειν ἐπιτήδευμα πόλιν σπουδάζειν, ἄλλὰ διὰ τὴν τοῦ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀπληστίαν πᾶσαν μὲν τέχνην καὶ μηχανήν, καλλίω τε καὶ 5 ἀσχημονεστέραν, ἐθέλειν ὑπομένειν πάντα ἀνδρα, εἰ μέλλει πλούσιος ἔσεσθαι, καὶ πρᾶξιν πράττειν δσιόν τε καὶ ἀνδσιον καὶ πάντως αἰσχράν, μηδὲν δυσχεραίνοντα, ἐὰν μόνον ἔχῃ δύναμιν καθάπερ θηρίῳ τοῦ φαγεῖν παντοδαπά καὶ πιεῖν 8 δσαύτως καὶ ἀφροδισίων πᾶσαν πάντως παρασχεῖν πλησμονήν.

ΚΛ. Ὁρθῶς.

ΑΘ. Αὕτη μὲν τοῖνυν, ἦν λέγω, μία κείσθω διακωλύουσα αἰτία τοῦ μήτε ἄλλο καλὸν μήτε τὰ πρὸς τὸν πόλεμον 5 ἰκανῶς ἔμσαι ἀσκεῖν τὰς πόλεις, ἀλλ' ἐμπόρους τε καὶ ναυκλήρους καὶ διακόνους πάντως τοὺς φύσει κοσμίους τῶν ἀνθρώπων ἀπεργαζομένη, τοὺς δὲ ἀνδρείους ληστὰς καὶ τοιχωρύχους καὶ ἱεροσύλους καὶ πολεμικοὺς καὶ τυραννικοὺς ποιούσα, καὶ μάλ' ἐνίοτε οὐκ ἀφυεῖς ὅντας, δυστυχοῦντάς γε μήν.

ΚΛ. Πῶς λέγεις;

ΑΘ. Πῶς μὲν οὖν αὐτοὺς οὐ λέγοιμ³ ἀν τὸ παράπταν 5 δυστυχεῖς, οἵς γε ἀνάγκη διὰ βίου πεινῶσιν τὴν ψυχὴν ἀει τὴν αὐτῶν διεξελθεῖν;

ΚΛ. Αὕτη μὲν τοῖνυν μία· τὴν δὲ δῆ δευτέραν αἰτίαν τίνα λέγεις, δέξένε;

ΑΘ. Καλῶς ὑπέμνησας.

ΜΕ. Αὕτη μὲν δῆ, φήσις σύ, μία, ἡ διὰ βίου ἀπληστος

10